

Sidstnævnte Sted synes, som allerede omtalt, att vise, at Navnet har været udtalt med *g* og ikke med *k*. Det er muligt at det skal forstaaes som *Gylla, Femin. af Mandsnavnet **kuli**, *Gulli*, der forekommer for Ex. paa Högby-Stenen i Ø.-Götl. Jeg formoder dog snarere, at det har været udtalt *Gýla* og at dette er Kjøleform af *Gýlaug*. I *Dipl. Norv.* I, Nr. 560 (Aar 1397 Hardanger) forekommer Gen. *Gyloughu*. L. 821 **kulauk** ved Siden af **koþlauk**. Jfr **kulhu** L. 19 Nomin. for **kuluh**, **kulh** eller **kulha** L. 240.

Conjunctionen **auk** og Ordene **i mirki kera**, som den copulerer med **ris[*a* stin þina]**, har adskilt Præpositionen **eftir** fra den deraf styrede Betegnelse af den Afdöde, hvilken efter de to Tegninger i B. var ulæselig. Ved et enkelt Ord er Præpositionen adskilt fra det styrede Ord, der staar i en anden Verslinje, i *Völuspá* 19: *stendr æ yfir grænn | Urðar brunni* og i *Hamd.* 11: *liðu þá yfir ungir | úrig fjöll*. I kunstige Skaldekvæder kan Præpositionen ved mange Ord være adskilt fra sin Styrelse; jfr. Lund, *Ordföjningslære*, S. 460.

mirki forstaar jeg om de i Stenen inhuggede Tegn. **i** forstaar jeg som »ind i Stenen» og forbinder det med **kera**. **baþ rista**. Jfr. **þorkir baþ ubir rista** D. I, 193; **tutir baþ karua kubl** D. II, 55; **baþ bru kera** L. 1010. Naar man sammenligner *rúnar . . . lét rista Tólik bryti í boð kunungi* »Runer lod Toler Gaardsbestyrer riste efter Kongens Paabud» med **hakun baþ rista** »Haakon böd at riste (Runerne)», saa synes det klart, at Kongen og Haakon er samme Person. Sammenlign Udtrykket paa den større Jællinge-Sten: **haraltr kunukr baþ kaurua kubl þausi** o. s. v., se Wimmer i *Opuscula . . . ad J. N. Madvigium*, S. 200 f.

Hofgårdens Runeindskrift er da af stor Vigtighed, fordi den nævner en svensk Konge og derigjennem er tilnærmelsesvis dateret. Denne Kong Haakon maa være Haakon, hvem Nogle give Tilnavnet den röde, der efter